

[Einer Jensen.]

den ekstraordinære Hjælp i Forbindelse med Arbejdsløshedskasserne. Det ærede Medlem er saaledes den direkte Aarsag til, at vi maatte gennemføre Loven af 19. Oktober. Jeg forstaaer godt det ærede Medlems Raseri over

Formanden: „Raseri“ er et lidt for stærkt Udtryk.

Einer Jensen: Saa skal jeg gøre det lidt mildere. Det, det ærede Medlem sigtede efter i 1927 med Bortfaldet af den ekstraordinære Hjælp, var, at Arbejderne derved skulde blive svækket i deres Lønkamp overfor Arbejdsgiverne. Det fremgik jo ogsaa af det ærede Medlems Tale i Gaar, at der var Sympati overfor den af Arbejdsgiverne skabte Lockout-Situation. Det ærede Medlem var ganske enig med det ærede Medlems Partifælle Hr. Christiani, der jo har erklæret, at det var et lykkeligt Fund af Arbejdsgiverforeningen, at kræve Lønnedsættelser og diktere Lockout for at gennemføre disse, til Trods for, at disse Lønnedsættelser jo ingen Begrundelse har og i hvert Fald faa Dage før overhovedet ikke var nævnt af Arbejdsgiverne. Her stiller det ærede Medlem sig til Raadighed — ikke for første Gang — for den Politik, som det ærede Medlem i øvrigt altid har været villig til at stille sig til Raadighed for. Jeg tror, det ærede Medlem maa regne med, at der er andre i det danske Samfund end dem, det ærede Medlem repræsenterer. Og disse andre har ogsaa Kræv paa Retfærdighed, de har ogsaa Kræv paa, at Samfundet hjælper, saaledes at Hjemmene ikke ødelægges, saaledes at de ikke uberettiget bringes paa Fattigvæsenet.

Det ærede Medlem var nu bekymret over, hvor Pengene skulde komme fra til Startning af Kriشهkasser. Det ærede Medlem har aldrig været bekymret over, hvor Arbejderne skulde faa Pengene fra til at betale Kontingenterne i Arbejdsløshedskasserne. Det er et Spørgsmaal, der har været det ærede Medlem ganske ligegyldigt. De kunde betale eller ej, det var ligegyldigt. Nu er det ærede Medlem bekymret for, hvor Pengene til Startning af Kriشهkasser skal komme fra. Ja se, det danske Samfund giver jo de Penge ud alligevel, enten i Form af Hjælpkassunderstøttelse eller i Form af Fattighjælp. Jeg tror, det vil være muligt at skaffe de Penge til Veje, navnlig hvis det ærede Medlem vilde vise sin gode Villie til at medvirke i Arbejdet paa Gennemførelsen af Kriشهkasserne. Gennemførelsen af

Kriشهkasser, hvorved hele Byrden væltes over paa Arbejderne, maa det ærede Medlem ikke vente, at vi skal medvirke til. Vi er villige, fortsat villige, til at forhandle om Spørgsmaalet. Det ærede Medlem kan blot gaa med ind i disse Forhandlinger, ikke indstillet paa at skære ned, men paa at hjælpe, paa at forstaa Vilkaarene for Arbejdsløshedskassemødlemmer; saa er det ogsaa muligt at faa gennemført Kriشهkasser. Kriشهkasser, der alene har til Formaal at lade Arbejderne bære hele Byrden ved den ekstraordinære Arbejdsløshed, kan det ærede Medlem ikke vente sig, at vi skal medvirke til Oprettelsen af. Hvis det ærede Medlem er villig til at gaa ind i Arbejdet paa Grundlag af det Forslag, der foreligger om Oprettelse af Kriشهkasser, saa vil det være muligt at faa oprettet Kriشهkasser, og saa vil vi blive fri for Diskussion om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse. Men vi er nu i en Krise. Der er ingen Mulighed for at faa Kriشهkasserne til at træde i Virksomhed nu. Nu er der Spørgsmaal om, hvorvidt Hjemmene skal opretholdes, om Børnene skal sulte. Saa spørger jeg, om ikke det ærede Medlem, der taler om Sammenhold i Samfundet, kan være med i dette Arbejde. Det er nyttigt og naturligt, at Staten medvirker til denne Opgaves Løsning. Det kan ikke være Statens Opgave at bringe Folk paa Fattigvæsenet. Det foreliggende Lovforslag tilsigter at holde Folk fri af Fattigvæsenet.

Jeg anbefaler Lovforslaget, og jeg haaber, at vi, efter at det ærede Medlem nu har udvekslet sine personlige Bemærkninger med Socialministeren, nu mere sagligt kan drøfte Lovforslaget og forhandle os til Enighed om det.

Krag: Jeg skal først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den sidste ærede Taler, som sluttede med at udtale Haabet om en større Saglighed i Behandlingen af disse Spørgsmaal end den, der i Gaar var kommet til Orde. Hvad det ærede Medlem dermed mener, har man jo faaet en tydelig Forstaaelse af gennem det Bidrag, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her har givet til Diskussionen, et Bidrag, der med Hensyn til det saglige var af en saare besynderlig Art, ja, man kan sige, af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kan siges overhovedet at have noget sagligt Indhold.

Jeg skal ikke nu komme tilbage til den Debat, som vi førte i Efteraaret om den Behandling, som Lovforslaget, der førte til Loven af 19. Oktober 1931, fik i Udvalget. Jeg har mindet om, at der i Udvalget over-